T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2015 / 522
KARAR NO : 2015 / 534
KARAR TR : 6.7.2015

ÖZET : 5754 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte memur emeklisi olarak Emekli Sandığı mensubu olan davacı tarafından, gördüğü tedavi nedeniyle kullanması gereken tıbbi malzeme bedelinin tamamının ödenmesi istemiyle açılan davanın, İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

-

K A R A R

-

Davacı : S. K.
Vekili : Av.B. K.
Davalı : Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı
Vekili : Av. M.G.

O L A Y : Davacı vekili dava dilekçesinde; müvekkilinin Emekli Sandığı mensubu olarak Bursa Devlet Hastanesinde 05.09.2007-15.09.2007 tarihleri arasında polinöropati teşhisiyle yatan hasta olarak tedavi olduğunu; tedavisi esnasında 11.09.2007 tarihli Sağlık Kurulu Raporu ile "Plazmaferez için multifiltrate mps kit-6 üç adet gerekli ve kullanılması uygundur" kararı verildiğini; Hastane nefroloji servisinde bulunan multifitrate makinesinin, plazmaferez işlemi için kullanılan ve kararda adı geçen tıbbi malzemeleri hastane tarafından temin edilemediği için, hasta tarafından bedeli olan 3.564.00-YTL ödenerek satın alındığını; hastanın, adı geçen makinenin mütemmim cüzü olan tıbbi malzeme kullanılarak tedavi edildiğini ve taburcu olduğunu; Emekli Sandığı mensubu olarak kurumdan sağlık yardımı alan, bu nedenle muayene, tedavi ve iyileştirici tıbbi cihaz ve malzeme bedellerinin karşılanması gerektiğini düşünen müvekkilinin, istenen evrakı hazırlayarak bedelin kendisine iadesi için başvuruda bulunduğunu; başvurusu kabul edilen davacıya 04.08.2008 tarihinde ancak bedelin 407.23-YTL kısmı ile ilgili banka hesabına ödeme yapıldığının bildirildiğini; müvekkilinin, bedelin tamamının ödenmesi için 04.09.2008 tarihli dilekçe ile itirazda bulunduğunu, Kurumun, ödemede bir eksiklik olmadığı gerekçesiyle itirazı reddettiğini; müvekkilinin, tedavisi için sağlık kurulu raporu ile gerekli görülen, nefroloji servisindeki (multifitrate makinesi) seti bedelinin tamamının yasa gereği sağlık yardımı kapsamında kendisine ödenmesi gerektiği kanısında olduğunu; ayrıca Hasta Hakları Yönetmeliği 11.maddeden doğan modern tıbbi bilgi ve teknolojinin gereklerine uygun olarak teşhisinin konulmasını, tedavisinin yapılmasını ve bakımını isteme hakkı bulunduğunu ifade ederek; Bursa Sosyal Güvenlik İl Müdürlüğü Sağlık ve Sosyal Merkez Müdürlüğünün 22.04.2008 tarih 818458 numaralı sağlık ödeme işleminin iptali ile ödenmeyen 3.156.77-YTL bedelin başvuru tarihi olan 17.09.2007 tarihinden itibaren yasal faizi tahsili istemiyle 07.11.2008 tarihinde idari yargı yerinde dava açmıştır.

BURSA 1.İDARE MAHKEMESİ: 11.5.2010 gün ve E:2008/1085, K:2010/313 sayı ile, aynen "(…) 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu'nun 1. maddesinde; bu Kanunun amacının, sosyal sigortalar ile genel sağlık sigortası bakımından kişileri güvence altına almak; bu sigortalardan yararlanacak kişileri ve sağlanacak hakları, bu haklardan yararlanma şartları ile finansman ve karşılanma yöntemlerini belirlemek; sosyal sigortaların ve genel sağlık sigortasının işleyişi ile ilgili usûl ve esasları düzenlemek olduğu, 2. maddesinde; bu Kanun'un sosyal sigortalar ile genel sağlık sigortasından yararlanacak kişileri, işverenleri, sağlık hizmeti sunucularını, bu Kanunun uygulanması bakımından gerçek kişiler ile her türlü kamu ve özel hukuk tüzel kişilerini ve tüzel kişiliği olmayan diğer kurum ve kuruluşları kapsadığı belirtilmiş. 62. maddesinde; bu Kanun gereğince genel sağlık sigortasından sağlanacak sağlık hizmetlerinden ve diğer haklardan yararlanmak, genel sağlık sigortalısı ve bakmakla yükümlü olduğu kişiler için bir hak, Kurum için ise bu hizmet ve hakların finansmanını sağlamak bir yükümlülük olduğu, 01.07.2008 tarihinde yürürlüğe giren 63. maddesinin 1. fıkrasının (b) bendinde; genel sağlık sigortalısının ve bakmakla yükümlü olduğu kişilerin sağlıklı kalmalarını; hastalanmaları halinde sağlıklarını kazanmalarını; iş kazası ile meslek hastalığı, hastalık ve analık sonucu tıbben gerekli görülen sağlık hizmetlerinin karşılanmasını, iş göremezlik hallerinin ortadan kaldırılmasını veya azaltılmasını temin etmek amacıyla kurumca finansmanı sağlanacak sağlık hizmetleri arasında, kişilerin hastalanmaları halinde ayakta veya yatarak; hekim tarafından yapılacak muayene, hekimin göreceği lüzum üzerine teşhis için gereken klinik muayeneler, laboratuvar tetkik ve tahlilleri ile diğer tanı yöntemleri, konulan teşhise dayalı olarak yapılacak tıbbî müdahale ve tedaviler, hasta takibi ve rehabilitasyon hizmetleri, organ, doku ve kök hücre nakline ve hücre tedavilerine yönelik sağlık hizmetleri, acil sağlık hizmetleri, ilgili kanunları gereğince sağlık meslek mensubu sayılanların hekimlerin kararı üzerine yapacakları tıbbî bakım ve tedaviler sayılmış. (f) bendinde; anılan (yukarıdaki bentler) gereğince sağlanacak sağlık hizmetleriyle ilgili teşhis ve tedavileri için gerekli olabilecek kan ve kan ürünleri, kemik iliği, aşı, ilaç, ortoz, protez, tıbbî araç ve gereç, kişi kullanımına mahsus tıbbî cihaz, tıbbî sarf, iyileştirici nitelikteki tıbbî sarf malzemelerinin sağlanması, takılması, garanti süresi sonrası bakımı, onarılması ve yenilenmesi hizmetleri finansmanı sağlanacak sağlık hizmetleri arasında olduğu hükmüne yer verilmiştir.

Anılan Kanun'un 2008 yılı Ekim ayı başında (01.10.2008) yürürlüğe giren 101. maddesinde ise; bu Kanunda aksine hüküm bulunmayan hallerde, bu Kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıkların iş mahkemelerinde görüleceği hüküm altına alınmıştır.

Dava dosyasının incelenmesinden; emekli olan davacının, yaptırdığı tedavi sırasında ödediği 3.564 TL'lik fatura bedelinin 407,23 TL'sinin ödendiği, ödenmeyen 3.156,77 TL'nin tarafına ödenmesi istemiyle yaptığı başvurunun davalı idarece 8.9.2008 tarih ve 014064 sayılı işlemle reddedilmesi üzerine bakılmakta olan davanın açıldığı anlaşılmaktadır.

Yukarıda anılan mevzuat hükümlerinin birlikte değerlendirilmesinden; 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun "Tedavi Yardımı" başlıklı 209. maddesinin 5510 sayılı Yasanın 01.10.2008 tarihinde yürürlüğe giren 106. maddesinin 7. fıkrasıyla yürürlükten kaldırılması ve finansmanı sağlanacak sağlık hizmetlerine ilişkin düzenlemelere bu Kanunda yer verilerek, 101. maddesiyle de, bu Kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıkların iş mahkemelerinde görüleceğinin hüküm altına alınması karşısında, sosyal sigortalar ile genel sağlık sigortasından yararlanacak kişilerin tedavi kurum ve kuruluşlarında yapılan tedavilere ilişkin olarak yapmış oldukları harcamaların karşılanmasına ilişkin düzenlemenin 01.10.2008 tarihine kadar 657 sayılı Yasada düzenlendiği ve doğan ihtilaflara karşı da idari yargı yerlerinde dava açılabilmekte iken, 5510 sayılı Yasanın yukarıda anılan hükümleriyle yürürlükten kaldırıldığı ve söz konusu harcamalara ilişkin düzenlemelerin 5510 sayılı Yasada yer aldığı ve bu yasanın uygulanmasından doğan davalara karşı iş mahkemelerinde dava açılabileceğine ilişkin özel düzenlemenin yapıldığı görülmektedir.

Bu durumda; davacının, tedavisinde kullanılan tıbbi malzeme için ödediği miktarın 407,23 TL'sinin ödenmesine ilişkin işlemin iptali ile ödenmeyen 3.156,77 TL'nin tazmini istemiyle açılan davanın görüm ve çözümü, 5510 sayılı Yasanın yukarıda yer verilen hükümleri uyarınca adlî yargı mercilerinin (iş mahkemesi) görev alanında bulunduğundan, davanın görev yönünden reddi gerekmektedir.

Açıklanan nedenlerle; davanın, 2577 sayılı idari Yargılama Usulü Yasasının 15/1-a. maddesi hükmü uyarınca görev yönünden reddine…" karar vermiş, bu karar kesinleşmiştir.

Davacı vekili aynı istemle bu kez adli yargı yerinde dava açmıştır.

Bursa1.İş Mahkemesi; 7.3.2013 gün ve E:2010/856, K:2013/55 sayı ile, uyuşmazlığın esasını inceleyerek davanın kabulüne karar vermiş; temyiz edilmesi üzerine Yargıtay 10.Hukuk Dairesi; 7.3.2014 gün ve E:2013/10496, K:2014/5080 sayı ile, uyuşmazlığın idari yargının görev alanına girdiğinden bahisle, mahkeme kararını bozmuştur.

BURSA 1.İŞ MAHKEMESİ: 10.6.2014 gün ve E:2014/283, K:2014/348 sayı ile, dava ve cevap dilekçesini özetledikten sonra; "Davacının tedavisine ilişkin Tüm sağlık belgeleri, Sağlık raporları, malzeme giderlerine ilişkin faturalar, kuruma başvuru dilekçe ve kurum yazıları vs. deliller celp ve ibraz olunmuş, taleple ilişkin bir doktor, eczacı ve hukukçu bilirkişiden oluşan heyetten alınan raporda taleple ilişkin olumlu görüş belirtilmiş, toplanan delillere göre davanın kabulüne dair verilen kararımız Yargıtay incelemesinden "....davacının, memur olarak çalışıp, emekli aylığı alırken 05.09.2007 tarihinde başlayan tedavisi nedeniyle 14.09.2007 tarihli fatura bedelinin tahsilini istediği gözetilerek; uyuşmazlığın çözümünün idari yargının görev alanına girdiği gözetilerek, davanın, görevsizlik nedeniyle reddine karar verilmesi gerekirken, işin esasına girilerek yazılı şekilde karar verilmiş olması, usul ve yasaya aykırı olduğu " gerekçesiyle bozulmuştur.

Bozma ilamına uyulmasına karar verilerek: Davacının Bursa Devlet Hastanesinde 05.09.2007-15.09.2009 tarihleri arasında gördüğü tedavi sırasında kullanılan malzeme bedelini talep etmesi üzerine kurum tarafından 407,23 TL. sının ödendiği, iş bu dava ile ödenmeyen 3156,77 TL. nin tarafına ödenmesini talep etmiştir.

Yasa koyucu, kamu çalışanlarının 5510 sayılı Yasanın genel sağlık sigortası kapsamına alınması yönünden bir devir süreci öngörmüştür.

5510 sayılı Yasanın Genel Sağlık Sigortası Geçiş Hükümleri başlıklı Geçici 12. Maddesinde kamu idarelerinin sağlık hizmetlerini sağlanmasına ilişkin görevleri yürürlükten kaldırılan kanunlardaki hak ve yükümlülük çerçevesinde ilgili kayıt ve işlemler kurum tarafından devralınan tarihe kadar devam edeceği ifade edilmiştir.

Yasa koyucu iştirakçilik sıfatını 5510 sayılı Yasa'nın yürürlük tarihinden önce kazanmış olsa dahi tüm sigortalıların genel sağlık sigortası kapsamına alınmasını kararlaştırmış, ancak Sosyal Güvenlik kurumunca devir işlemleri tamamlanana kadar kamu idarelerinin sağlık hizmetlerinin sağlanmasına ilişkin görevlerinin yürürlükten kaldırılan kanunlardaki hak ve yükümlülükler çerçevesinde devamını uygun görmüştür.

Bu bağlamda somut olayda 5434 sayılı Yasa kapsamında iştirakçi iken emekli olan davacının davaya konu tedavisinin sağlık sigortası açısından sosyal güvenlik Kurumu'na devredildiği 01.10.2008 tarihinden önce 05.09.2007 tarihinde başlayan tedavisi nedeniyle kullanılan malzemeye konu 14.09.2007 tarihli fatura bedelinin tahsilini istediği gözetilerek; uyuşmazlığın çözümünün idari yargının görev alanına girdiği, 6100 sayılı HMK.'nun ilgili maddeleri gereği Mahkememizin görevsizliği ile davanın idare Mahkemesinde görülmesi gerektiği sonucuna varılarak kısa kararda iş yoğunluğundan her ne kadar "..Mahkememizin görevsizliğine, dosyanın idare Mahkemesine gönderilmesine " karar verilmiş ise de uyuşmazlığın çözümünün idari yargının görev alanına girdiği gözetilerek 6100 Sayılı HMK.'nun 114/1-b maddesinde düzenlenen dava şartlarından olan yargı yolunun caiz olmaması nedeniyle davanın reddi gerektiği gözetilerek aşağıdaki hükümde harç ve yargılama giderleri yönünden red kararı doğrultusunda hüküm kurulması yoluna gidilmiştir.

HÜKÜM: Yukarıdaki açıklamalara göre;

1- Mahkememizin GÖREVSİZLİĞİNE (…)" karar vermiş; temyiz edilmesi üzerine Yargıtay 10.Hukuk Dairesince, 13.11. 2014 gün ve E:2014/22118, K:2014/23822 sayı ile bu karar onanmak suretiyle kesinleşmiştir.

Davacı vekili tarafından verilen dilekçe ile, görevli mahkemenin belirlenmesi için dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesi talep edilmesine karşın; dosyanın gönderildiği Yargıtay 20.Hukuk Dairesi, 8.5.2015 gün ve E:2015/4774, K:2015/3870 sayı ile, 2247 sayılı Yasanın 14. maddesinden bahisle, dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmek üzere mahalline gönderilmesine karar vermiş ve nihayet dava dosyası, İdare Mahkemesinin UYAP ortamından alınan dava dosyası ile birlikte Mahkememize gönderilmiştir.

İNCELEME VE GEREKÇEUyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Serdar ÖZGÜLDÜR'ün Başkanlığında, Üyeler: Eyüp Sabri BAYDAR, Ali ÇOLAK, Nurdane TOPUZ, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Ayhan AKARSU ve Mehmet AKBULUT'un katılımlarıyla yapılan 6.7.2015 günlü toplantısında;

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi gereğince yapılan incelemeye göre, adli

ve idari yargı yerleri arasında 2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesinde öngörülen biçimde olumsuz görev uyuşmazlığı doğduğu, adli yargı dosyasının 15. maddede belirtilen yönteme uygun olarak davacı vekilinin istemi üzerine son görevsizlik kararını veren mahkemece, idari yargı dosyası da temin edilmek suretiyle Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oybirliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde idari yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Uğurtan ALTUN ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, Emekli Sandığına tabi olan davacının, gördüğü tedavi nedeniyle kullanması gereken tıbbi malzeme bedelinin tamamının ödenmesi istemine ilişkin bulunmaktadır.

Dosyanın incelenmesinden; Sağlık Karnesine göre, davacının, tedavisinin yapıldığı 05.09.2007-15.09.2007 tarihleri arasında memur emeklisi olarak Emekli Sandığına tabi bulunduğu, Sağlık kurulu raporuna istinaden tedavisinde kullanılan tıbbi malzemelerin hastane tarafından temin edilememesi nedeniyle davacı tarafından satın alındığı, bedelin iadesi için yapılan başvuruya karşılık bedelin bir kısmının karşılandığı, ödenmeyen bedelin tahsili istemiyle bakılan davanın açıldığı anlaşılmıştır.

31.5.2006 tarih ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu 506, 1479, 2925, 2926 ve 5434 sayılı Kanunlar kapsamındaki hizmet akdine göre ücretle çalışanlar (Sosyal Sigortalılar), kendi hesabına çalışanlar (Bağ-Kur'lular), tarımda kendi adına ve hesabına çalışanlar (Tarım Bağ-Kur'luları), tarım işlerinde ücretle çalışanlar, (Tarım sigortalıları), devlet memurları ve diğer kamu görevlilerini (Emekli Sandığı İştirakçileri), geçici maddelerle korunan haklar dışında, sosyal güvenlik ve sağlık hizmetleri yönünden yeni bir sisteme tabi tutmuş, beş farklı emeklilik rejimini aktüeryal olarak hak ve hükümlülükler yönünden tek bir sosyal güvenlik sistemi altında toplamıştır. 5510 sayılı Kanunun iptali amacıyla açılan davada Anayasa Mahkemesi, 15.12.2006 tarih ve E: 2006/111, K: 2006/112 sayılı kararıyla, anılan Kanunun birçok maddesi ile birlikte, bu Kanunun yürürlük tarihinden önce 5434 sayılı T.C. Emekli Sandığı Kanunu hükümlerine tabi olarak görev yapmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlilerini diğer sigortalılarla aynı sisteme tabi kılan (başta 4/c maddesi) hükümlerin iptaline karar vermiş; bu karardan sonra kabul edilen 17.04.2008 tarih ve 5754 sayılı Kanunla 5510 sayılı Kanunda düzenlemeler yapılmış ve anılan Kanuna eklenen Geçici 1 nci ve Geçici 4 ncü maddelerle, 5754 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği 1 Ekim 2008 tarihinden önce 5510 sayılı Kanunun 4 ncü maddesinin birinci fikrasının (c) bendi kapsamında olanlar (memurlar ile diğer kamu görevlileri) ile bunların dul ve yetimleri hakkında, bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümleri de dahil 5434 sayılı Kanun hükümlerine göre işlem yapılacağı hüküm altına alınmıştır. 5754 sayılı Kanunun kimi hükümlerinin iptali istemiyle açılan dava Anayasa Mahkemesi'nin 30.3.2011 tarih ve E: 2008/56, K:2011/58 sayılı kararı ile reddedilmiştir.

5510 sayılı Kanunun 101 nci maddesinde yer alan "…bu Kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıklar İş Mahkemelerinde görülür." bölümünün iptali istemiyle yapılan itiraz başvurusunda Anayasa Mahkemesi, 22.12.2011 tarih ve E: 2010/65, K: 2011/169 sayılı kararıyla (RG. 25.1.2012, Sayı: 28184) davayı redle sonuçlandırmakla birlikte; söz konusu kararın Mahkememiz önündeki uyuşmazlığa ışık tutacak şekilde şu gerekçeye dayandırmıştır: "…5754 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden önce memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmakta olanlar, evvelce olduğu gibi 5434 sayılı Kanun hükümlerine tabi olacaklar ve bunların emeklileri bakımından da aynı Kanun hükümleri uygulanmaya devam edecek; ancak 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden sonra memur ve diğer kamu görevlileri olarak çalışmaya başlayanlar ise 5510 sayılı Kanunun 4/c maddesi uyarınca, bu Kanun hükümlerine tabi sigortalı sayılacak ve haklarında 5434 sayılı Kanun değil, 5510 sayılı Kanun'un öngördüğü kural ve esaslar uygulanacak; ihtilaf halinde de adli yargı görevli bulunacaktır. 5754 sayılı Kanunun yürürlüğüyle birlikte, artık Sosyal Sigortacılık esasına göre faaliyet gösteren ve yaptığı, tesis ettiği işlem ve muameleler idari işlem sayılamayacak bir sosyal güvenlik kurumunun varlığından söz etmek gerekli bulunmaktadır. 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce iştirakçisi sıfatıyla çalışmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile emekli sıfatıyla 5434 sayılı Kanun'a göre emekli, dul ve yetim aylığı almakta olanlar ve ayrıca memurlar ve diğer kamu görevlilerinden ileride emekliliğe hak kazanacaklar yönünden ise Sosyal Güvenlik Kurumu'nun tesis edeceği işlem ve yapacağı muameleler idari işlem niteliğini korumaya devam edecek, bunlara ilişkin ihtilaflarda da evvelce olduğu gibi idari yargı görevli olmaya devam edecektir… Bu bakımdan 5510 sayılı Kanunun yürürlüğünden sonra, prim esasına dayalı yani sistemin içeriği ve Kanun kapsamındaki iş ve işlemlerin niteliği göz önünde bulundurulduğunda, itiraz konusu kuralla, yargılamanın bütünlüğü ve uzman mahkeme olması nedeniyle Kanun hükümlerinin uygulanması ile ortaya çıkan uyuşmazlıkların çözümünde iş mahkemelerinin görevlendirilmesinde Anayasa'ya aykırılık görülmemiştir.

Ancak, yukarıda açıklandığı üzere 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce statüde bulanan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile ilgili sosyal güvenlik mevzuatının uygulanmasından doğan idari işlem ve idari eylem niteliğindeki uyuşmazlıklarda idari yargının görevinin devam edeceği açıktır…"

Yukarıda sözü edilen mevzuat hükümlerinin ve Anayasa Mahkemesi kararının birlikte değerlendirilmesinden, 5510 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden önce memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmakta olanlar, daha önce olduğu üzere 5434 sayılı Kanun hükümlerine tabi olacakları gibi bunların emeklilikleri bakımından da aynı Kanun hükümlerinin uygulanmaya devam edileceği; ancak, bu Kanunun yürürlüğe girmesinden sonra memur ve diğer kamu görevlisi olarak çalışmaya başlayanların ise 5510 sayılı Kanunun 4/c maddesi uyarınca, bu Kanun hükümlerine tabi sigortalı sayılacağı ve haklarında 5434 sayılı Kanunun değil 5510 sayılı Kanunun öngördüğü kural ve esasların uygulanacağı dolayısıyla ihtilafların da adli yargı yerinde çözümleneceği açıktır.

Kaldı ki; T.C. Anayasası'nın 158.maddesindeki "…diğer mahkemelerle, Anayasa Mahkemesi arasındaki görev uyuşmazlıklarında Anayasa Mahkemesi'nin kararı esas alınır " hükmü uyarınca Anayasa Mahkemesi kararının bu uyuşmazlığın çözümünde esas alınacağı tartışmasızdır.

Bu durumda, 5510 sayılı Yasanın yürürlüğe girmesinden önce iştirakçi sıfatıyla çalışmakta olan memurlar ve diğer kamu görevlileri ile emekli sıfatıyla 5434 sayılı Kanuna göre emekli, dul ve yetim aylığı almakta olanlar ve ayrıca memurlar ve diğer kamu görevlilerinden ileride emekliliğe hak kazanacaklar yönünden Sosyal Güvenlik Kurumunca tesis edilen işlem ve yapacağı muamelelerin "idari işlem" ve "idari eylem" niteliğini korumaya devam edeceği, dolayısıyla, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 2/1-a maddesinde belirtilen idari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davaları kapsamında bulunan, 5754 sayılı Kanun'un yürürlüğe girdiği tarihte memur emeklisi olarak Emekli Sandığı mensubu olan davacı tarafından açılan davanın, görüm ve çözümünün idari yargı yerinde görüleceği sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle davanın görüm ve çözümü idari yargı yerinin görevine girdiğinden Bursa 1. İdare Mahkemesi'nce verilen görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç :Davanın çözümünde İDARİ YARGI YERİNİN görevli olduğuna, bu nedenle Bursa 1. İdare Mahkemesi'nin 11.5.2010 gün ve E:2008/1085, K:2010/313 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 6.7.2015 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Serdar	Eyüp Sabri	Ali	Nurdane
ÖZGÜLDÜR	BAYDAR	ÇOLAK	TOPUZ

Üye	Üye	Üye
Alaittin Ali	Ayhan	Mehmet
ÖĞÜŞ	AKARSU	AKBULUT